

Viên đá thò nắm đũa xây dựng một hôn nhân bền lâu là lòng cam kết. Chữ "cam kết" có nhiều ý nghĩa. Trước hết, cam kết là quy tắc tâm giao với người khác ngay từ ban đầu, dù cho hoàn cảnh thay đổi và đời sống gặp nhiều khó khăn. Cam kết cũng có nghĩa là kiên trì chịu đựng, cố gắng vượt lên trên mọi khó khăn và thách thức trong đời sống để tiếp tục đi trên con đường mình đã chọn. Cam kết cũng là đức tin, sẵn sàng hy sinh chịu khổ để đeo đuổi một mục tiêu cho đến cuối cùng. Trong hôn nhân, cam kết có nghĩa là dù hoàn cảnh thế nào đi nữa, vẫn kiên quyết tâm giao với người khác, sẵn sàng vượt lên nhau cho đến ngày cuối cùng của cuộc đời. Một khi lấy cam kết làm nền tảng cho hôn nhân, vợ chồng sẽ có thể giúp nhau vượt qua mọi khó khăn, đời biết được sống với nhau trọn đời.

Ngày nay lòng cam kết trong hôn nhân là điếu u bất coi như hèn nhát. Ngày xưa các cặp ít khi nào nói đến hai chữ ly dị nhưng ngày nay ly dị là chuyện thông thường. Những cặp vợ chồng, nhất là những vợ chồng trẻ, quan niệm rằng nếu họ hạnh phúc thì sống với nhau lâu dài còn không thì chia tay, mỗi người một đường. Có người còn cho rằng bất nhau là một sự yếu kém của nhau và làm tổn thương nhau. Nhưng người này nói rằng thà chia tay nhau một cách thanh thản là tốt hơn là tiếp tục ràng buộc để làm khổ nhau nhiều hơn.

Ngày nay có những người lập gia đình nhưng không làm hôn thú để tiện đi đến ly dị sẽ dễ dàng và mọi mặt pháp lý và tiền kém. Chúng ta cũng thấy biết bao nhiêu văn phòng luật sư quản cáo rằng họ sẽ giúp thân chủ lo việc ly dị mau chóng và ít tiền kém. Có khi người ta còn khuyên cho việc chọn cách tiền ly dị, không cần đến luật sư nữa. Không những thế, người ta cũng có những mẹo vặt in sẵn trên tờ để bán, như mẹo vặt sinh nhũ t hay đám cưới, để chúng ta có thể mua khi cần báo tin với chúng mình đã ly dị.

Tất cả những điều đó cho thấy lý do ngày nay không còn là chuyên nghiệp trong nghề chính là một sự lóa chọi bình thường của đời sống. Có lẽ trong công đồng người Việt chúng ta vẫn chưa có được mối liên hệ như người Âu Mỹ, nhưng so với nghề nghiệp trước đây, sự chênh lệch về chênh lệch lý do nhau cũng rất cao. Không những thế, chúng ta có thể nói rằng 90% tất cả các cấp và chức vụ ít nhất có một lần nghĩ đến lý do. Có vẻ như chúng ta đã thoát khỏi khi phân biệt nhau, có người thì tốt hơn nhiều lý do nhưng vì gia đình hai bên hoặc số dư nên đã không dám quyết định.

Nếu vợ chồng yêu thương nhau, tin cậy nhau, thành thật với nhau, nhưng thiếu lòng cam kết, khi gặp khó khăn hay có điều bất đồng ý kiến cũng vẫn muốn bỏ cuộc và nghĩ đến ly dị. Có những cặp vợ chồng cảm thấy khi gần nhau thì dằn dụa nhau ra tòa lý dị. Nhiều khi dằn dụa bằng lời nói không chia sẻ, còn đemگیری hôn thú ra xé trộm mất nhau. Có người chỉ xem làm hai hay làm tui thôi, đến khi vợ chồng làm hòa có thể dằn dụa lại dễ dàng. Thốt ra, có người làm như thế vì thấy mình đã cống hiến cho nhau hết sức mà gia đình vẫn không yên vui, người vợ người chồng cảm thấy mình vẫn không thay đổi, do đó họ nghĩ rằng chỉ có lý dị là giải quyết tốt nhất. Tuy nhiên, thực tế cho thấy, lý dị không phải là phương pháp để giải quyết những bất hòa giữa vợ chồng. Khi lý dị là chúng ta chuyển từ nạn đến chỗ không giải quyết nạn nữa. Không những thế, lý dị sẽ đem lại cho vợ chồng và con cái nhiều tổn thương trong đời sống, những tổn thương đó không bao giờ có thể xóa đi được.

Trong hôn nhân, vợ và chồng kết hợp làm một. Sự kết hợp này không chỉ về phương diện thể xác những cảm giác trong tình thân, tình cảm và nhiều phương diện khác. Vợ và chồng không chỉ sống chung với nhau những là cùng chia sẻ với nhau một cuộc đời. Vì thế nếu tách rời nhau, có hai điều bất ổn định và tổn thương nhiều. Thánh Kinh dạy: "Vợ chồng không phải là hai nữa mà là một thể thống nhất mà thôi. Vậy, loài người không nên phân rẽ những kẻ mà Đức Chúa Trời đã phối hợp" (Ma-thi-ơ 19:6). Sự kết hợp giữa vợ chồng là một huyền nhiệm. Vì sự gần bó nhiều mật u và đức bất dằn, khi hôn nhân chấm dứt hay đổ vỡ, nó sẽ đem lại những vết hằn, những đau đớn sâu đậm trong chúng ta. Những người lý dị rời bỏ gia đình lại cũng thường có khuynh hướng lý dị lần thứ hai, thứ ba, vì thiếu lòng cam kết từ đời này với người phối ngẫu.

Đức tính chung của con người là mau quên và hay thay đổi. Khi hai người mới yêu nhau, thường thì non hèn bi lụy, nghĩ rằng mình sẽ không bao giờ bỏ nhau và cũng không sống đời độc thân nữa không lấy được nhau. Thế nhưng, sau khi sống với nhau một thời gian, thấy người bạn đời không có những điều mình mong muốn, không đem lại những điều mình trông mong, hoặc thấy người đó có nhiều điều không thích hợp, chúng ta liền quên đi lời hứa nguyện. Có người lúc đó bất dằn cảm thấy ân hận, hối tiếc và muốn thay đổi chỉ ngay.

Theo Lời Chúa dạy, có hai điều chúng ta cần ghi nhớ để suy nghĩ cẩn thận trước khi bước vào hôn nhân.

(1) Hôn nhân là một quyết định nghiêm túc, là quyết định cho cả cuộc đời

Khi đã lập gia đình với một người nào, chúng ta phải ràng buộc với người đó suốt đời. Kinh Thánh dạy: "Chồng còn sống bao lâu thì vợ phải buộc chặt với chồng bấy lâu" (I Cô-rinh-tô 7:39). Có người nói, hôn nhân là con đường mà tôi đi, khi đã bước vào con đường đó, chúng ta phải tiếp tục đi cho đến cuối cùng chứ không thể quay trở lại hay bước ra ngoài.

(2) Chúa không cho phép vợ chồng ly dị

Vợ chồng nào彼此 không phải vì lý do ngoại tình, thì phạm tội tà dâm và tội ngoại tình. Chúa Cơ Đốc phán: "Vợ chồng không phải là hai người mà là một mà thôi. Vậy loài người không nên phân rẽ như người người mà Đức Chúa Trời đã kết hợp... Nếu ai đem mình không phải vì cớ ngoại tình, và cớ khác, thì người ấy phạm tội tà dâm; và hễ ai cớ người khác bỏ đi thì phạm tội ngoại tình" (Ma-thi-ơ 19:6,9).

Chức năng kết trong hôn nhân còn có nghĩa là dù gì đi nữa, chúng ta cũng kiên nhẫn chờ đợi và bằng lòng chấp nhận người mình đã kết hôn làm vợ chồng. Khi mới yêu nhau, chúng ta thường chỉ thấy cái hay cái đẹp của nhau. Nhưng sau khi chung sống một thời gian, chúng ta sẽ bắt đầu thấy những điều không đẹp và không hay của nhau. Đây là một thực tế không ai có thể tránh được, kể cả những người quen nhau lâu, yêu nhau nhiều và tìm hiểu nhau thật cẩn thận.

Là con người, chúng ta ai cũng có ưu và khuyết điểm, và thường chỉ khi nào sống chung mới biết mặt trái nhà, hôm nay này sang ngày khác, chúng ta mới khám phá ra những khuyết điểm đó. Ví dụ, có sống chung chúng ta mới thấy chồng hay vợ mình là người nóng tính, khó chịu, hay giận hờn là nói nhảm, nói to, ích kỷ, tính toán, lười biếng, v.v... Có người thì khi còn trẻ đã dẫn những chàng trai tuấn tú càng khó tính, không thể nào chịu được.

Nhiều cặp vợ chồng khi mới lấy nhau cả hai đều khỏe mạnh nhưng sau đó người vợ hay người chồng gặp đau ốm luôn nên người kia đâm ra chán nản. Có người thì những năm đầu thành công, khá giả nhưng sau đó làm ăn thất bại và trở nên nghèo túng. Có người thì thường yêu nhau và có nhiều ước mơ cho gia đình của mình, nhưng sau năm bảy năm chung sống không có con nên sinh ra thất vọng, buồn nhau chán nhau và muốn bỏ nhau để lấy người khác. Trong những trường hợp đó, nếu quý trọng tâm giao với nhau và cùng nhau cầu nguyện với Chúa và với nhau, Chúa sẽ giúp chúng ta chấp nhận hoàn cảnh, chấp nhận nhau và giúp nhau sống vui tươi trên tất cả, để vợ chồng vẫn yêu thương nhau và gắn bó với nhau cho đến cuối cùng.

Chúng ta đều biết câu "Muốn là được." Nếu chúng ta quyết chí cam kết với người hôn nhân của mình cho đến tận cuối đời, Chúa sẽ giúp chúng ta và không để gì có thể phân rã chúng ta. Nhiều người khi bắt đầu hôn nhân khó khăn cam kết sống đời với nhau nhưng đến khi thử thách xảy ra, khá gì thì thay đổi. Cũng có người khi biết Việt Nam thì thấy việc sống chung đời với nhau là chuyện dễ dàng nhưng khi đến xứ lạ thì thấy đây là chuyện cần phải xét lại. Có người còn nghĩ rằng sống suốt đời với một người là một thử thách lớn lao.

Có những bà vợ, chồng đi học tập bao nhiêu năm cũng đến được, bao nhiêu cảm động cũng không lay chuyển, nhưng khi đến Mỹ, với đời sống mới nhiều tự do, nhiều cơ hội bay nhảy thì bắt đầu thay đổi, không muốn sống với người bạn đời ngay trước mắt nữa. Có hai vợ chồng kia, suốt những năm xa nhau thì liên lạc với bao nhiêu thông tin. Cả hai đều trông chờ ngày đoàn tụ và nghĩ rằng khi đoàn tụ rồi sẽ không còn mất gì nữa. Nhưng khi gặp lại nhau, hai người mới khám phá ra rằng sau những năm tháng kham khổ chung chung, cả hai vợ chồng đều đã thay đổi quá nhiều. Và vì hoàn cảnh mới của xã hội, vì lối sống mới, hai người không chấp nhận nhau nữa nên cuối cùng đã đưa nhau ra tòa ly hôn. Thật là điều đáng tiếc.

Nhiều khi sau một thời gian chung sống, chúng ta mới thấy vợ và chồng có những thói quen và sở thích khác nhau. Chồng học như người này thích nghe nhạc, người kia thích yên lặng. Người thì việc gì cũng tận tâm làm, có khi đến cả tháng vẫn chưa nhúc nhích, người thì chưa nói đã làm hoặc nói là phải làm ngay. Có khi người chồng thích thức khuya làm việc, người vợ không thức thức khuya nhưng phải dậy sớm mới làm việc được, v.v... Dù vợ chồng yêu thương nhau nhiều, nhưng khác biệt đó cũng có thể đưa đến xung đột hoặc bất đồng ý kiến. Nếu hai người xây dựng gia đình trên sự cam kết, khi gặp những khác biệt đó sẽ không thất vọng những bản lòng chấp nhận nhau và cố gắng dung hòa theo nào để đời sống chung vẫn vui vẻ và hạnh phúc.

Trong đời sống vợ chồng, chấp nhận nhau là điều rất cần thiết. Chúng ta không chấp nhận nhau đi đâu mà những cũng chấp nhận nhau khuyên đi đâu của nhau. Khi chấp nhận chúng ta sẽ không bực bội, thất vọng, không tìm cách thay đổi người bạn đời của mình, cũng không chê bai hay khinh khi người đó. Có một bà vợ kia, khi thấy chồng không thức làm những việc cần thiết để chăm sóc và sửa chữa nhà cửa thì xem thông tin chồng. Bà nói xa nói gần, khen người khác trước mặt chồng và than là mình kém may mắn. Phấn khởi của bà vợ này đã không giúp ông chồng trở nên giỏi hơn hay siêng năng hơn, nhưng trái lại càng khiến ông bực bội. Đến nỗi ông không làm gì cả và tình trạng trong gia đình càng thêm hỗn loạn nữa.

Vợ chồng cần phải cam kết với nhau, trước sau như một, chấp nhận nhau đi đâu cũng như khuyên đi đâu của nhau. Nếu thấy vợ hay chồng mình có những tật xấu hay thói xấu nào đó, chúng ta không nên chê hay sửa một cách thô lỗ mà nên. Trái lại, nên dùng lời lẽ dịu dàng và khôn ngoan

những cảm xúc, để lắng nghe những âm thầm của những người khác. Chúa sẽ lắng nghe những tiếng nói của chúng ta. Chúa Thánh Linh sẽ làm việc trong lòng những người khác, sẽ thay đổi và khi những người khác trở nên tốt đẹp hơn.

Đôi khi chúng ta sống với nhau suốt đời, chúng ta không những cần chấp nhận nhau nhưng cũng phải tha thứ cho nhau và những người khác mà mình đã kết hôn. Nếu không tha thứ cho nhau và những người khác chúng ta sẽ cảm thấy hối tiếc, ân hận hay mệt mỏi và so sánh với những người khác. Sẽ không tha thứ cho nhau như những con người như đức khoét hôn nhân của chúng ta, có thể đưa đến rạn nứt và đổ vỡ. Thánh Kinh dạy: "Sự tin kính cùng sự tha thứ, đây là một lời hứa" (1 Ti-mô-thê 1:6). Nguyên tắc này không những đúng trong những tình huống mà còn đúng trong những tình huống khác. Khi chúng ta yêu thương nhau, chấp nhận nhau và tha thứ cho nhau, chúng ta không mệt mỏi đi tìm gì khác ngoài sự hạnh phúc mang lại cho nhau. Nếu gặp cảm động hay hoạn nạn, chúng ta sẽ có thể giúp nhau vượt qua tất cả những khó khăn chung tay với nhau để cùng đi đến cuối cùng.

Lòng cam kết trong hôn nhân không những có nghĩa là quy định tâm cho những điều khó khăn gian khổ để đi chung đường với nhau trên cuộc đời, nhưng cũng có nghĩa là cam kết tôn trọng những điều tốt, khả năng và cảm xúc để gây động cho hôn nhân của mình để tốt đẹp. Một người có lòng cam kết với người khác phải không những không bao giờ nghĩ đến chuyện bỏ nhau, nhưng cũng không xem điều gì hay người nào khác quan trọng hơn người bạn đời của mình. Chúng ta không nên xem công việc hay bên bè quan trọng hơn vợ hay chính mình, cũng không thể xem con cái hay cha mẹ quan trọng hơn người khác. Để bao giờ vì con cái, cha mẹ hay bên bên mà nói hay làm những điều gây tổn thương và đau buồn cho vợ hay chính mình. Đó là người có lòng cam kết. Sự cam kết đó là một viên đá quan trọng giữ cho gia đình chúng ta được hạnh phúc.

Minh Nguyên

Chương Trình Phát Thanh Tin Lành